Către voi, dragi prieteni...

De cîte ori în după-amiezele, plăcute, petrecute la clubul întreprinderii sau la Casa raională de cultură „Nicolae Bălcescu", tema discuţiilor harnicilor muncitori de la uzinele „Tudor Vladimirescu" din Capitală nu s-a legat de faptele eroice ale poporului sovietic, de viaţa minunată pe care tineretul din marea ţară prietenă o trăieşte! Animatorii discuţiilor erau de obicei utemiştii care se întorseseră de la Moscova, Harkov sau Leningrad cu cîte o diplomă de inginer, cu tezaurul atîtor cunoştinţe folositoare şi a unor amintiri de neuitat.

In sprijinul lor veneau de fiecare dată emisiunile Radiodifuziunii sovietice în limba română, izvorul atîtor lucruri noi. In jurul aparatelor de radio se aşternea o linişte plină de nerăbdare atunci cînd vocea crainicului anunţa „VORBEŞTE MOSCOVA". Cuvintele erau sorbite cu nesaţ. Pe calea undelor veneau mesaje noi de dragoste frăţească, fapte măreţe ale unui popor măreţ. Şi cîte alte minunate povestiri despre viaţa milioanelor de comsomolişti!...

„De ce n-am afla şi noi pe calea undelor aspecte din preocupările tinerilor dintr-o întreprindere soră — au gîndit tinerii de la „Tudor Vladimirescu". Despre cei de la „Lihaciov" de pildă", a completat altcineva gîndul. Şi aşa, la cîteva zile...

A plecat spre Moscova o scrisoare

...Alături de frumoasele noastre realizări în producţie ne bucurăm, datorită minunatelor condiţii ce ne sînt create, de o viaţă bogată în preocupări culturale şi sportive. Rodnica activitate a corului nostru format din aproape 100 de persoane, clasat pe locul II la concursul iniţiat pe Capitală în cinstea Zilei Eliberării patriei de sub jugul fascist, echipa de dansuri, orchestra de muzică populară şi uşoară sau brigada artistică de agitaţie, cinstită cu locul I pe raion, ne oferă vaste posibilităţi de a participa la o viaţă cultural-artistică dintre cele mai atrăgătoare.

Dar am dori să vă mai spunem cîte ceva şi despre o altă pasiune a noastră: sportul. Asociaţia sportivă Autobuzul, din care fac parte 1.100 de membri U.C.F.S., are secţii de fotbal, volei, rugbi, tir, box, tenis de masă şi şah, în cadrul cărora putem să ne bucurăm de binefacerile culturii fizice şi sportului. Prin grija conducerii întreprinderii, a comitetului nostru de partid şi a organizaţiei sindicale, uzinele „Tudor Vladimirescu" dispun de o bază sportivă complexă cu terenuri de fotbal şi volei, o sală de antrenamente, un poligon de tir etc. Bogatele manifestări ce au loc în ţara noastră ne-au stimulat şi mai mult în activitatea sportivă.

Iată doar cîteva crîmpeie din viaţa noastră luminoasă.

Cu gîndul la harnicul tineret sovietic, ne exprimăm dorinţa să aflăm amănunte despre felul cum îşi petrec timpul liber tinerii muncitori de la uzinele de automobile „Lihaciov". Ne-am gîndit că cel mai potrivit mijloc pentru acest lucru ar fi emisiunile în limba română organizate de dv. De aceea vă rugăm să ne consacraţi şi nouă, tinerilor de la uzinele „Tudor Vladimirescu", o scurtă transmisie în care să ni se vorbească despre activitatea profesională, culturală şi sportivă pe care o desfăşoară tinerii de la uzinele de automobile „Lihaciov". Cum tineretul uzinelor noastre obişnuieşte să se întîlnească în fiecare joi după-amiază la sediul Casei raionale de cultură, în cadrul unor reuniuni cu caracter cultural-artistic, v-am ruga să ne programaţi această emisiune într-o joi.

„Vorbeşte Moscova"... Veştile de la prietenii sovietici sînt ascultate cu un deosebit interes

„VORBEŞTE MOSCOVA!"

La cererea tinerilor muncitori şi funcţionari de la uzinele „Tudor Vladimirescu" din Bucureşti transmitem reportajul „Popas la tinerii constructori ai autobuzelor Liaz". Inainte de toate datorăm o explicaţie tinerilor autori ai scrisorii pe care am primit-o de la uzinele „Tudor Vladimirescu". Ei ne-au cerut un reportaj despre constructorii de autobuze de la uzina Lihaciov Zill din Moscova, ale cărei maşini sînt binecunoscute nu numai în Uniunea Sovietică, dar şi în Republica Populară Română şi în alte ţări. Autobuzele Zill însă nu se mai fabrică aci. In oraşelul Likino, situat la 100 km de Moscova, s-a creat o uzină formată din fosta secţie de autobuze a uzinei Zill. Utilajul acesteia a fost demontat şi instalat la Likino. Iată de ce vă vom vorbi despre tinerii constructori de autobuze Liaz, adică de la uzina de autobuze din Likino.

In ziua de 10 ianuarie 1960, noua uzină a livrat primul autobuz. In aparenţă, ei seamănă cu binecunoscutele autobuze Zill, dar privind interiorul, deosebirea poate fi imediat observată. De o parte sînt fotolii pentru două persoane, iar de alta un singur rînd de fotolii. Intre cele două rînduri este lăsat un spaţiu mai mare. Ţevăria fotoliilor e acoperită cu mase plastice. Fotoliile sînt mai comode şi, în general, s-au introdus o serie de perfecţionări. In ianuarie, uzina a produs doar cîteva zeci de autobuze. Azi însă de pe banda rulantă a uzinei coboară zilnic mai multe autobuze decît livra toată secţia de autobuze a uzinei Lihaciov.

Aceste succese se datoresc în primul rînd elanului nestăvilit al tineretului uzinei.

Vă puteţi însă imagina un colectiv de tineri fără sport, fără activitate artistică? Sigur că nu! In fiecare secţie a şi luat fiinţă cîte o brigadă artistică, iar la Casa de cultură au avut loc cîteva reprezentaţii date de artiştii amatori de la uzină. Sportul se bucură aici de o mare atenţie şi întrucît tinerii noştri ascultători de la uzinele „Tudor Vladimirescu" din Bucureşti s-au interesat în mod deosebit de problemele sportului, l-am rugat pe Aleksandr Rodin, secretar al comitetului de comsomol al uzinei, să ne povestească cîte ceva despre activitatea sportivă.

„Comsomoliştii şi tineretul uzinei — ne spunea Aleksandr Rodin — atribuie o mare însemnătate dezvoltării culturii fizice şi sportului. Majoritatea tinerilor muncitori, ingineri şi tehnicieni fac parte din asociaţia sportivă „Trud" şi activează în cadrul secţiilor de sport din uzină. Am amenajat singuri un stadion cu tribune avînd 5000 locuri, avem terenuri de baschet, de volei, o sală de sport pentru sezonul de iarnă. S-au format la noi secţii de atletism, de fotbal, ciclism, de box, de schi, hochei şi altele. Sportivii uzinei au şi obţinut succese destul de frumoase. Fotbaliştii, de exemplu, au ieşit învingători la campionatele pe ţară ale echipelor de fotbal din cadrul sindicatelor sovietice, iar hocheiştii au fost admişi în campionatul R.S.F.S.R. De cea mai mare popularitate se bucură însă secţia de lupte clasice, care de fapt e şi cea mai veche. Ea s-a înfiinţat încă acum patru ani la uzina de scule din Likino, care a constituit baza noii întreprinderi constructoare de autobuze. Această secţie cucereşte mai multe cupe, diplome de onoare şi alte trofee sportive. Încă din 1957, tînăra echipă a uzinei obţinuse locul 3 la campionatul de lupte clasice al juniorilor din întreprinderile industriei forestiere şi de prelucrarea lemnului din Uniunea Sovietică. Un an mai tîrziu, echipa a cucerit primul loc. Azi echipa uzinei e una dintre cele mai bune din regiunea Moscovei. Printre luptătorii echipei se evidenţiază mai ales electricianul Jirkin, dulgherul Iaşin, lăcătuşii Gherasimov, Zlîn şi alţii. Iurii Kalakin, care face parte şi el din secţie, progresează an de an şi anul acesta urmează să fie trecut în categoria I. El e nu numai un bun sportiv, dar şi antrenor voluntar. Din iniţiativa lui s-a format o secţie de lupte clasice pentru juniori, în care activează copiii muncitorilor. Iurii le închină multe ore. Tînărul tehnolog e şi fruntaş în producţie. El e unul dintre cei mai buni inovatori ai uzinei. In decurs de un an a făcut opt propuneri de perfecţionare a tehnologiei autobuzelor şi toate sînt aplicate în producţie. Acum, Iurii se pregăteşte pentru examenul de admitere la Institut la cursul seral. „Am două dorinţe — ne mărturisea el — să fiu primit la Institut şi să îndeplinesc norma pentru categoria I la lupte clasice".

In încheierea reportajului nostru despre tineretul uzinelor de autobuze Liaz din Likino, vrem să transmitem cuvîntul adresat de Aleksandr Rodin, secretar al comitetului de comsomol al uzinei. „Dragi prieteni romîni, muncitori ai uzinei „Tudor Vladimirescu", permiteţi-mi să vă transmit salutul fierbinte al constructorilor de autobuze din Likino, al comsomoliştilor şi al tineretului nostru. Noi ştim că uzina dv. construieşte autobuze şi troleibuze foarte bune, că la fel ca şi întreprinderea noastră, uzina dv. este şi ea tînără. Avem multe interese comune şi am dori să purtăm corespondenţă cu dv. Aşteptăm să ne scrieţi. Dragi prieteni, adresa noastră este: Regiunea Moscova, Likino, Zavod Liaz, Comitetul de Comsomol.

SCHI

Programul competiţiilor din „Sezonul jubiliar"

Sezonul de schi din anul 1961 prevede un program bogat. Conform tradiţiei, inaugurarea sezonului va fi făcută prin „Concursul de deschidere" găzduit de Predeal în ziua de 8 ianuarie, care cuprinde probele de slalom special pentru seniori, senioare, juniori şi junioare şi fond 10 km seniori, 5 km senioare, 5 km juniori, 3 km junioare. Prin acest concurs se va face şi inaugurarea festivă a „Sezonului jubiliar".

Tot în luna ianuarie încep şi campionatele republicane pentru probele alpine şi nordice, a căror fază raională se încheie la 5 februarie. In continuare, campionatele republicane pentru probele alpine se vor disputa astfel: pînă la 12 februarie etapa pe regiune; între 16—19 februarie finalele la Poiana Braşov. Etapa pe regiune a campionatelor de fond se va desfăşura pînă la 17 februarie, iar finalele între 3—6 martie la Poiana Braşov. Campionatele republicane pentru probele alpine şi nordice la juniori vor avea loc concomitent cu cele ale seniorilor. In aceleaşi perioade vor avea loc şi întreceri pentru veteranii schiului şi foştii campioni.

Luna februarie, care este cea mai încărcată în acest sezon, cuprinde şi finalele concursului republican al centrelor de iniţiere şi învăţare a schiului. Ele se vor desfăşura în zilele de 11 şi 12 februarie la Predeal cu participarea celor mai buni copii şi tineri selecţionaţi din centrele organizate în ţară.

In luna martie, în afara campionatelor R.P.R. pentru probele alpine, vor mai avea loc întrecerile pentru concursul republican al şcolilor. Ele vor fi găzduite de pîrtiile din Bucegi, între 23—26 martie.

Tradiţionalul concurs dotat cu „Cupa federaţiei" se va desfăşura ca în fiecare an în Bucegi, în prima săptămînă a lunii aprilie, mai precis în zilele de 1 şi 2 aprilie.

In afara acestor concursuri organizate de F.R.S.B.A. cu sprijinul unor comisii regionale şi al M.I.C., sezonul de schi mai cuprinde numeroase întreceri ce vor fi iniţiate de comisiile regionale, raionale şi orăşeneşti, de cluburile şi asociaţiile sportive. Printre altele amintim de „Cupa Olimpia", „Cupa Dinamo", „Cupa regiunii Stalin", „Cupa Bucegilor", „Cupa Caraiman", „Cupa Mogoşa", „Cupa celor şase regiuni", „Cupa R.A.M." ş.a.

Cel mai important concurs internaţional se va desfăşura între 3—5 martie la Poiana Braşov, concomitent cu campionatele republicane pentru probele nordice. „Concursul internaţional jubiliar" va cuprinde probe alpine şi de fond pentru seniori şi senioare şi ştafete pentru seniori.

O intensă activitate este prevăzută şi la bob pentru care, din cauza timpului nefavorabil, nu au mai fost organizate concursuri din 1959. F.R.S.B.A. va organiza pe pîrtia de la Poiana Braşov campionatele republicane de bob, sanie şi scheleton (finalele în zilele de 4 şi 5 februarie) şi „Cupa federaţiei" (1—2 februarie). In plus, o serie de concursuri iniţiate de comisiile de specialitate, cluburi şi asociaţii sportive.

Pe teme actuale

De ce hocheiştii noştri fruntaşi nu-şi concretizează superioritatea?

Jocurile cu echipa S. K. Wismut ne-au oferit prilejul de a face unele constatări deosebit de interesante. In primul rînd, se poate afirma că în evoluţia celor mai buni jucători de hochei din ţara noastră s-a constatat un progres general. Organizarea acţiunilor în viteză, menţinerea unui ritm susţinut de joc, omogenitatea liniilor de atac şi a perechilor de fundaşi sînt lucruri care atestă acest progres, confirmat, de altfel, şi de rezultatele obţinute în întîlnirile cu jucătorii germani. Dar, aceasta nu este totul. A fi mai bun nu înseamnă numai a domina, a stăpîni jocul, masîndu-ţi adversarul în propria treime. Mai trebuie să şi marchezi, pentru că altfel victoriile obţinute nu sînt concludente şi, în plus, ele cer eforturi fizice deosebite. In două din cele trei meciuri disputate în compania echipei S. K. Wismut, selecţionatele noastre au realizat victorii ale căror scoruri nu reflectă just raportul de forţe care a existat pe gheaţă (6—4 şi 3—1). Dar lipsa de concretizare a unei superiorităţi poate avea şi consecinţe neplăcute: înfrîngerea, aşa cum s-a întîmplat în meciul S. K. Wismut — Combinata Ştiinţa, încheiat cu victoria la limită (2—1) a hocheiştilor germani.

Cauza principală a acestei deficienţe o constituie nu numai lipsa de experienţă în jocurile internaţionale. Aci este vorba şi despre pregătirea tactică a echipei respective. Astfel, cu toate că liniile de atac şi perechile de fundaşi ale echipei noastre reprezentative s-au prezentat la aceste jocuri mult mai omogene, colaborarea dintre atacanţi şi fundaşi lasă încă mult de dorit. In felul acesta echipa noastră nu a devenit încă o adevărată echipă, care să poată acţiona permanent cu toate forţele de care dispune. In meciurile cu S. K. Wismut s-a observat că atunci cînd pucul ajungea la fundaşi şi aceştia se pregăteau să tragă la poartă, unii atacanţi (Nagy, Cazan II, Takacs I, Kalamar etc.) nu erau preocupaţi să se plaseze cît mai bine, pentru a crea culoar liber celui care trăgea sau pentru a putea interveni cu succes atunci cînd pucul era respins. Pe de altă parte fundaşii (Hollo, Ionescu, Ţiriac şi într-o oarecare măsură chiar Varga) priveau de multe ori pasivi acţiunea atacanţilor, fără să caute să-i ajute prin deplasări care să ameninţe poarta sau printr-un astfel de plasament încît să poată interveni prompt în fazele respective.

Această lacună, care a făcut ca echipele noastre şi, în mod deosebit, selecţionata divizionară să rateze numeroase ocazii de gol, se răsfrînge şi asupra apărării. In loc să-i sprijine permanent pe fundaşi, majoritatea atacanţilor noştri (excepţie fac doar Biro, Ferenczi şi Takacs I) intervin rar în apărare, iar atunci cînd totuşi intervin, n-o fac în locul şi momentul cel mai potrivit.

Lipsa de colaborare între compartimente a rupt echipele noastre în două şi, în ciuda dominării teritoriale, determinată de superioritatea în viteză şi în forţa de joc, ele nu au putut obţine victoriile la diferenţele de scor pe care le meritau în partidele cu Wismut. Aşteptăm ca în meciurile cu reprezentativa R. P. Ungare să vedem selecţionatele noastre acţionînd mult mai omogen, trecînd din apărare în atac şi invers mult mai rapid şi mai organizat, fapt care va contribui, desigur, la creşterea eficacităţii.

CĂLIN ANTONESCU

Fără sprijinul atacanţilor, fundaşii Hollo şi Varga încearcă să oprească un atac advers. Sofian se pregăteşte să plonjeze după puc, ca un portar de... fotbal